

Als N-VA en PS er een échte strijd van willen maken, moeten ze een federale kieskring oprichten

OPINIE - 15/01/14, 12u42

© kos. Paul Magnett (PS) en Bart De Wever (N-VA).

In al zijn enthousiasme lijkt De Wever te vergeten dat het Belgische partijlandschap, maar vooral ook de Belgische publieke opinie, in de feiten al volledig confederaal is, stellen Didier Caluwaerts en Dimokritos Kavadias. Caluwaerts is FWO postdoctoraal onderzoeker aan de VUB en Harvard University. Kavadias is docent politieke wetenschappen aan de VUB.

De afgelopen week werd de strijd voor het politieke leiderschap na de verkiezingen van 2014 officieel ingezet. Op hun nieuwjaarsrecepties lieten de respectievelijke partijvoorzitters in niet mis te verstane taal hun ambities en strijdvaardigheid blijken. Vanuit democratisch perspectief is dit een boeiende periode omdat we hier en nu een echte competitie tussen ideeën zien. Politieke partijen werken zich uit de naad om de burger te tonen waar ze voor staan, en vooral waar ze niet voor staan, waar ze dus verschillen van andere partijen.

En N-VA-voorzitter Bart De Wever lijkt deze confrontatie tussen ideeën voornamelijk aan te gaan met de PS. Uiteraard legt de N-VA de klemtoon op nog meer autonomie voor Vlaanderen. Maar als de voorzitter het over verandering heeft, dan slaat dat voor de komende verkiezingen niet enkel op de obligate communautaire eisen. Hij richt zijn pijlen ten

De PS in het vizier nemen brengt weinig praktische zoden aan de dijk, want de directe confrontatie tussen beide modellen zal er dan ook nooit komen. Het is ook intellectueel oneerlijk dit te claimen aangezien de Vlaming immers alleen maar kan kiezen voor de modellen die hem voorgeschoteld worden.

© kos. Didier Caluwaerts

VERWANT NIEUWS

N-VA heeft zelf haar achillespees blootgelegd - 13/01/14

Waarom Paul De Grauwe het gelijk van de N-VA bewijst - 13/01/14

Het nazispook van De Wever en Moureaux maakt van de geschiedenis opnieuw een hoer en huurling - 07/01/14

MEER OVER

Opinie | Politiek

De Trojkapolitiek van de Europese Unie heeft genoeg doden gemaakt

Mannen, wees gewaarschuwd, vrouwelijke schrijvers rukken op!

Veelwijverij en macht gaan hand in hand, al eeuwenlang

Het Vlaamse waspoeder wast niet zo wit

5 MEEST RECENTE

06u21 De meeste mensen zijn als kir willen altijd dezelfde simpele film zien

06u00 De kamptoeage van Regine voor altijd bewijzen dat haar verhaal is

06u00 Beer getuigde dat zij doorstaan niet te doorstaan is

06u00 Beter een goede buur dan een

12u42 De pop-up column: er moet en gepopt worden

5 MEEST GELEZEN

Waarom seksueel overschrijdend ge vaker treft

Païri Daïza eist einde Vlaamse subsidie Antwerpse Zoo

Franse kust kwaad om Vlaamse bouw

Luchtvaartspecialist over Boeing: "Een zaak"

"Prins Laurent ligt op intensieve zorg"

volle op het zogenaamde 'PS-model', dat de concurrentiepositie van Vlaanderen zou fnuiken. En de PS-voorzitter Paul Magnette treedt hem hier toe bij: beide partijen staan lijnrecht tegenover elkaar op sociaal-economisch vlak. Daar waar de N-VA hamert op het beheersen - lees terugschroeven - van de belastingen, focust de PS voor koopkrachtbehoud. De ene partij gaat radicaal voor een economisch rechts recept, terwijl de andere partij kordaat blijft opteren voor economisch linkse oplossingen.

© kos.
Dimokritos Kavadias.

Hoewel het politiek strategisch begrijpelijk is van De Wever om te claimen dat zijn N-VA-model in directe electorale competitie gaat met dat van de PS, heeft dit spektakel meer weg van een oefenpartijtje schaduwboxen. In al zijn enthousiasme, lijkt De Wever immers te vergeten dat het Belgische partijlandschap, maar vooral ook de Belgische publieke opinie, in de feiten al volledig confederaal is. De strijd voor politiek leiderschap en ideologische suprematie speelt zich immers enkel af binnen de eigen taalgroep.

De PS in het vizier nemen brengt dan ook weinig praktische zoden aan de dijk, want de directe confrontatie tussen beide modellen zal er dan ook nooit komen. Het is ook intellectueel oneerlijk dit te claimen aangezien de Vlaming immers alleen maar kan kiezen voor de modellen die hem voorgeschoteld worden. Een stem tegen de N-VA staat dan ook niet gelijk met een stem voor de PS. Dit electorale manoeuvre van De Wever is niet meer dan een goedkope politieke truc om vijandbeelden te creëren, en de andere Vlaamse partijen af te schilderen als vazallen van de machtige PS. Er worden stromannen opgezet, om ze daarna genadeloos te kunnen neersabelen. Met deze vijand kan de N-VA de confrontatie immers nooit verliezen.

Mocht de N-VA voorzitter zijn kansen echt zo sterk inschatten, en mocht hij het debat echt willen aangaan, dan zou hij een dankbare bondgenoot vinden in de federale kieskring. Voorgesteld door de PAVIA-groep - een groep van wetenschappers van beide gemeenschappen - ligt dat idee ondertussen al sinds 2007 op de tafel. Het idee van de federale kieskringen stelt voor om een deel van de federale parlementsleden te verkiezen over het ganse Belgische grondgebied. Vlamingen zouden dus voor Franstalige politici kunnen stemmen, en omgekeerd. De politieke tenoren hoeven zich dan niet te beperken tot de eigen provinciale kieskring, maar hun succes beproeven over het gehele land. Wat zulk een kieskring daardoor zou doen is de arena voor de strijd tussen politieke modellen uitbreiden en ervoor zorgen dat Franstalige en Nederlandstalige politici direct met elkaar in dialoog of confrontatie kunnen gaan. Het verhoogt ook de kans dat het beleid dat wordt uitgewerkt door de winnaars in die arena ook als legitiem zullen worden gezien door de bevolking.

Enkel met een federale kieskring, zouden we dus een echte strijd tussen de PS- en N-VA-modellen hebben, en zouden we de burgers van dit land een echte keuze kunnen laten maken. Politici langs beide kanten van de taalgrens zullen op deze manier rekenschap dienen te geven aan alle burgers over hun beleid. En laat net deze verantwoording de kern uitmaken van de parlementaire democratie. Maar het niet aflatende verzet van net de N-VA tegen een dergelijke kieskring maakt duidelijk dat de partij niet de intentie heeft om de PS te bekampen. Als een dolende ridder met waanideeën staat De Wever dan ook te roepen in de woestijn van de Vlaamse politiek op een vijand die nooit op zal dagen. Het verzet van de partij zorgt daarentegen voor een verschraling van het politieke debat, en een vervalsing van de verkiezingsstrijd. Kortom, nog meer stromannen opzetten om ze vervolgens met veel bravoure neer te sabelen. We kunnen ons dus ernstige vragen stellen of dit onze democratie ten goede komt. Misschien kunnen hier vijf minuten politiek moed van pas komen?